

Integrating Project-Based Learning to Improve English Speaking Skills among Students in Physical Education Program, Institute of Physical Education, Yala Campus

Thitinan Poolsin

M.Ed. (Teaching English for Academic and Occupational Purposes), Lecturer
Department of General Education, Faculty of Liberal Arts
Thailand National Sports University, Yala Campus

Received: October 7, 2019/ Revised: March 1, 2020/ Accepted: March 6, 2020

Abstract

The objectives of this research were 1) to compare English speaking skills among students taught with project-based learning and a conventional instructional method, 2) to compare the English speaking skills of students between before and after taught with project-based learning, and 3) to compare the student's English speaking skills after taught with project-based learning with 65% criterion. This study was an experimental research integrating project-based learning process, consisting of 5 stages, (i.e., learning, planning, doing, presenting, and reviewing). The sample of this study was undergraduate students in Institute of Physical Education, Yala Campus under the Bachelor of Education Program. They enrolled in English for Academic Communication for the Physical Education Profession course (EN052048) in the final semester of 2018 academic year. The sample was selected based on a purposive sampling technique. The sample was divided into two groups of students in Physical Education program, namely: the experimental group (n=23) and the control group (n=19), totaling 42 individuals. Pretest was conducted to measure English speaking ability among students. The sample's pretest score was lower than 50% criterion. There was no difference in mean scores between two groups. It took 45 hours for the experiment. The research instruments consisted of project-based learning plans, conventional instructional plans, and English speaking skill assessment. Data were analyzed using statistics, including mean ($\bar{X}$), standard deviation (s.d.) and t-test.

The results of this research indicated that English speaking skills among students taught with project-based learning were higher than those taught with a conventional instructional method with a statistical significance level of .01. After taught with project-based learning, the English speaking skills of students were higher than before with a statistical significance level of .05. Posttest score of the sample was higher than 65% criterion. The findings indicated that the experimental group improved speaking English skills and communicative skills. These skills are important and necessary to prepare students for future professional experiences or lifestyles.

Keywords: Project-based Learning, English Speaking Skills, Institute of Physical Education

การบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงงาน เพื่อพัฒนาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา

ฐิตินันท์ พูลศิลป์

ค.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาการและงานอาชีพ), อาจารย์
ภาควิชาหมวดศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

วันรับบทความ: 7 ตุลาคม 2562/ วันแก้ไขบทความ: 1 มีนาคม 2563/ วันตอบรับบทความ: 6 มีนาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน (project based learning) และวิธีการสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน และ 3) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานกับเกณฑ์ร้อยละ 65 การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลองโดยบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงงาน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การเรียนรู้ การวางแผน การลงมือทำ การนำเสนอ และการทบทวน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา มศ 052048 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการสำหรับวิชาชีพพลศึกษา จัดการเรียนการสอนภาคปลายปีการศึกษา 2561 การวิจัยใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling technique) จากนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 2 กลุ่มเรียน จำแนกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 23 คน และกลุ่มควบคุม จำนวน 19 คน รวม 42 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ ผลการทดสอบพบว่า ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 และทั้ง 2 กลุ่มเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนไม่แตกต่างกัน งานวิจัยนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลองจำนวน 45 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอนโดยใช้กระบวนการสอนแบบโครงงาน แผนการสอนแบบปกติ และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s.d.) และสถิติทดสอบ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน สูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ซึ่งทำให้ทักษะการพูดและการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของนักศึกษาดีขึ้น ซึ่งทักษะเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการดำเนินชีวิตในอนาคต

คำสำคัญ: กระบวนการสอนแบบโครงงาน, ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, สถาบันการพลศึกษา

บทนำ

ทุกชนชาติต่างก็มีภาษาของตนเป็นภาษาประจำชาติ ซึ่งในโลกมีภาษาต่าง ๆ หลายร้อยภาษา และภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นที่ทุกคนควรจะต้องเรียนเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับประเทศต่าง ๆ ภาษาอังกฤษที่ทั่วโลกยอมรับว่าเป็นภาษากลางในการสื่อสารของมนุษย์ ในปัจจุบันมีคนพูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาประจำชาติหรือเป็นภาษาที่สอง หรือเป็นภาษาต่างประเทศถึง 1,000 ล้านคน (Naisbitt, 2014) ดังที่ Phan (2013) กล่าวว่า ในขณะนี้ความรู้ที่แพร่หลายในโลกของการศึกษานานาชาตินั้นส่วนใหญ่ผ่านสื่อภาษาอังกฤษและเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นสากลและโลกาภิวัตน์ของการศึกษาคือการทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้เดียวกันได้ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ร่วมกัน เช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในประเทศสิงคโปร์ที่กำหนดให้ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญและเพื่อผลักดันให้สิงคโปร์เป็น "ศูนย์กลางเอเชียระดับโลก" ดังที่ Chantakut (2019) กล่าวว่า การสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ จะสื่อสารกันได้อย่างน้อยที่สุดก็ต้องพูดโต้ตอบได้ คือพูดได้ พูดเป็นและเป็น ประโยชน์ ทักษะการพูด ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารกับคนชาวโลกและส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาซึ่งจะต้องเตรียมความพร้อมในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จะต้องได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษควบคู่กับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (Plailek, 2011)

การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษ การโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและข้อมูลสารสนเทศยังรวมถึงการเล่าเรื่อง บรรยาย แสดงความคิดเห็น ความรู้สึก วิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก็ต้องมีการประเมินสิ่งที่ได้ยินได้ฟังมาจากการวิเคราะห์สังเคราะห์ อีกทีหนึ่ง จึงถือว่าสุดยอดในการเรียนรู้ทางภาษา ดังนั้น การเข้าใจการเรียนรู้ภาษา ต่างประเทศจะเป็นการเปิดโอกาสในการพัฒนาตนเองเพื่อก้าวเข้าสู่การเรียนจัดการเรียนการสอนในยุคไทยแลนด์ 4.0 เช่นเดียวกับ Sombatyanuchit (2009) กล่าวไว้ว่า เมื่อพิจารณาถึงทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ

การพูดเป็นทักษะภาษาที่เน้นในเรื่องการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิดหรือความต้องการตามจุดมุ่งหมายของผู้พูด ดังนั้น การพูดจึงเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นมาก

การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจมากในปัจจุบัน MCDonell (2007) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนรู้แบบมีนักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (child-centered approach) ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานตามระดับทักษะที่ตนเองมีอยู่ เป็นเรื่องที่สนใจและรู้สึกสบายใจที่จะทำ ผู้เรียนได้รับสิทธิในการเลือกว่าจะตั้งคำถามอะไร และต้องการผลผลิตอะไรจากการทำงานชิ้นนี้ โดยอาจารย์ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนอุปกรณ์และจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน สนับสนุนการแก้ไขปัญหาและสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอนแบบโครงงาน คือ การจัดการเรียนรู้ที่ช่วยรักษาความจำในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนในระยะยาว เนื่องจากผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในการแก้ไขปัญหา ทักษะการร่วมมือและพัฒนาทัศนคติของผู้เรียนต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น (Strobel, 2009)

การศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการโมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ Panich (2012) และ Yohla (2014) และการศึกษาลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการด้วยโครงงานของ (Songkram, 2011) ผู้วิจัยจึงได้มีการปรับรูปแบบเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการ สำหรับวิชาชีพพลศึกษาที่เหมาะสมกับบริบทผู้เรียนและหลักสูตรของสถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตยะลา ประกอบด้วย 5 ชั้น ได้แก่ ชั้นที่ 1 การเรียนรู้ (learning) ผู้วิจัยและผู้เรียนร่วมกันเสนอขอบเขตของหัวข้อโครงงานที่สอดคล้องกับบริบทผู้เรียนและหลักสูตรพลศึกษา ชั้นที่ 2 การวางแผน (planning) ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการดำเนินโครงงาน โดยการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอน นำเสนอหน้าชั้นเรียนและอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนและ

ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ขั้นที่ 3 การลงมือทำ (doing) ผู้เรียนลงมือดำเนินงานโครงการตามแผนที่วางไว้ เช่น การติดต่อประสานงาน การฝึกซ้อม การประชาสัมพันธ์ และการสรุปผลการดำเนินงาน ขั้นที่ 4 การนำเสนอ (presentation) ผู้เรียนนำเสนอผลการดำเนินโครงการของตนเองภายใต้โครงการวันภาษาอังกฤษ “English Day The Afternoon Tea” โดยมีการแสดงนวัตกรรมการทำอาหาร บอร์ดนิทรรศการ และนำเสนอเป็นภาษาอังกฤษแบบปากเปล่า (oral presentation) และขั้นที่ 5 การทบทวน (review) ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการดำเนินโครงการ โดยเสนอแนะปัญหา อุปสรรค ข้อดี และข้อเสีย ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนรู้ตามกระบวนการ

จากข้อมูลที่ศึกษาผู้วิจัยมีความสนใจในการพัฒนาความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงการ (project based learning) มาใช้ในการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถคิดวิเคราะห์เป็น แก้ไขปัญหาได้ รู้จักการวางแผนเรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถสื่อสารได้ ซึ่งทักษะเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการดำเนินชีวิตในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ทั้งนี้ การบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนสนามทดลองที่ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกซ้อม เรียนรู้และเพิ่มพูนประสบการณ์ทักษะทางด้านการทำงานและทักษะชีวิตก่อนจะก้าวไปสู่สนามชีวิตจริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงการ และวิธีการสอนแบบปกติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้กระบวนการสอนแบบโครงการ

3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงการ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 65

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงการมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าวิธีการสอนแบบปกติ

2. นักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงการมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงการมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65

แนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

Dejakup (2013) กล่าวว่า การบูรณาการหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ในเรื่องความรู้เกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ส่วน Ornstein และ Hunkins (1988) ได้กล่าวว่าการจัดหลักสูตรแบบบูรณาการ (integrated curriculum) เป็นการจัดหลักสูตรเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ทุกประเภทเข้าด้วยกันในแผนการจัดหลักสูตรโดยเน้นการเชื่อมโยงประเด็นและหมวดหมู่จากเนื้อหาต่าง ๆ ทั้งหมดเข้าด้วยกันในแนวนอนเพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพรวมของความรู้และได้เรียนรู้ความหมายที่ลึกซึ้งของสาระวิชาที่เรียน และ Lardizabal and Others (1970) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการต้องยึดหลักสำคัญที่ว่าแกนกลางของประสบการณ์อยู่ที่ความต้องการของผู้เรียนและประสบการณ์ในการเรียนรู้ และนำมาจัดเป็นหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งหน่วย

การเรียนรู้อาจแบ่งแยกออกเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท ได้แก่ หน่วยเนื้อหา (subject-matter unit) เป็นการเน้นหน่วยเนื้อหาวิชาการหรือหัวข้อเรื่องต่าง ๆ ตามหลักการ หน่วยความสนใจ (center of interest unit) จัดเป็นหน่วยขึ้นโดยอาศัยพื้นฐานของความสนใจและความต้องการ หรือจุดประสงค์เด่น ๆ ของผู้เรียน และหน่วยเสริมสร้างประสบการณ์ (integrative experience unit) เป็นการรวบรวมประสบการณ์ หรือจุดเน้นที่กำหนดขึ้นในผลการเรียนรู้และสามารถนำไปสู่การปรับพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้นและเกิดการปรับตัวของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า เมื่อเกิดการบูรณาการความรู้ ทำให้วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาหรือการสอนเปลี่ยนไปเพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นคุณค่าและนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ กล่าวคือประโยชน์ของการบูรณาการช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงของการเรียนรู้ (transfer of learning) กับความรู้ที่เรียนไปแล้ว และนำมาเชื่อมโยงกับความรู้ที่จะเรียนใหม่ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น โดยการจัดเนื้อหาวิชาหรือความรู้ให้อยู่ในลักษณะเหมือนชีวิตจริง คือผสมผสานและสัมพันธ์เป็นความรู้ที่อยู่ในลักษณะหรือรูปแบบที่เอื้อต่อการนำไปใช้กับชีวิต ผู้เรียนได้ใช้ความรู้จากหลาย ๆ วิชาสัมพันธ์กันเพื่อสร้างความเข้าใจใหม่ ๆ ขึ้น ช่วยให้การสอนและการให้การศึกษา มีคุณค่ามากขึ้น และสามารถปลูกฝังค่านิยมที่พึงประสงค์อีกด้วย

2. การจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการด้วยโครงงาน

Songkram (2011) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ด้วยโครงงาน หรือการทำโครงงานเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีรากฐานตามแบบแนวคิดการสร้างความรู้ (constructivism) โดยมีนักจัดการศึกษาหลายท่าน โดยบูรณาการสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และทักษะทางปัญญาในหลาย ๆ ด้านเข้าด้วยกัน และ Dejakup (2013) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบบูรณาการด้วยโครงงาน คือ การศึกษาเพื่อค้นพบความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ และวิธีการใหม่ด้วยตนเอง โดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์มีครูอาจารย์และผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ให้

คำปรึกษา ความรู้ใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่และวิธีการใหม่นั้นทั้งนักเรียนและครูไม่เคยรู้หรือมีประสบการณ์มา การเรียนแบบโครงงาน หรือบางครั้งเรียกว่า PBL มีความคล้ายคลึงกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน โดยทั้งสองวิธีใช้แนวทางการเรียนรู้แบบสืบเสาะด้วยตนเองผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เช่นเดียวกัน การเรียนรู้แบบโครงงานจะเน้นไปที่การลงมือปฏิบัติ การเรียนแบบโครงงานเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติตามความสนใจของผู้เรียน เพื่อค้นพบสิ่งใหม่หรือความรู้ใหม่ ผ่านกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยข้อค้นพบใหม่นั้นผู้เรียนและอาจารย์ไม่เคยทราบหรือมีประสบการณ์มาก่อน โดยมีอาจารย์หรือผู้เชี่ยวชาญเป็นที่ปรึกษา ผู้เรียนที่เรียนด้วยกระบวนการนี้จะมีแรงจูงใจในการแก้ไขปัญหาสูง เชื่อมโยงความรู้กับโลกความเป็นจริง เนื่องจากผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกวิธีการค้นหาคำตอบ กำหนดแหล่งข้อมูล จากนั้นจะลงมือปฏิบัติและค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม และสามารถบูรณาการความรู้และทักษะในการแก้ปัญหา สรุปข้อค้นพบ และสร้างความรู้ใหม่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ ในปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยอาจารย์มอบหมายให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลสารสนเทศจากเว็บไซต์ หรือที่ในปัจจุบันรู้จักกันในชื่อ “โซเชียลมีเดีย (social media)” เช่น wiki, blog, google, app, youtube, facebook เป็นต้น ซึ่งในขณะนี้พบพบมากในการเรียนการสอนโดยทั่วไปรวมทั้งการเรียนการสอนแบบโครงงาน ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งข้อมูลสารสนเทศให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยฝึกฝนทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ เรียนรู้ร่วมกันทำงานได้จากทุกที่ทุกเวลา และสามารถแบ่งปันความรู้และผลงานไปได้ทั่วโลกอีกด้วย สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นเหตุผลที่อาจารย์ผู้สอนแบบโครงงานจำเป็นต้องใช้ให้ชำนาญและสามารถออกแบบการเรียนการสอนโดยนำเครื่องมือโซเชียลมีเดียเข้ามาร่วมในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบโครงงาน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะ

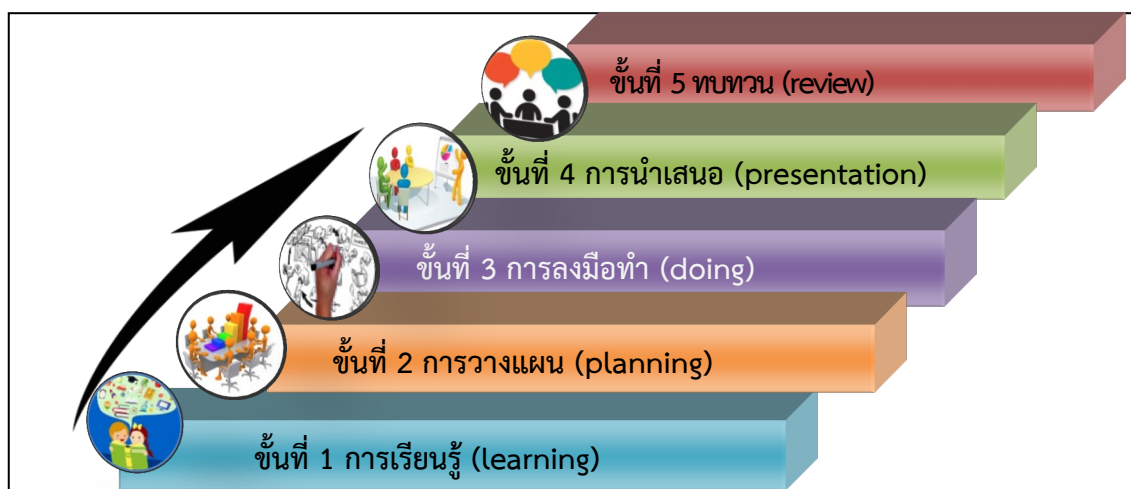
ที่จำเป็นในการเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน (Bender, 2012)

จากการศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ โมเดลจากรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ วิจารย์ พานิข (Panich, 2012) และดุขฎิ โยเหลา (Yohlao, 2014). โดยมีกระบวนการประกอบด้วย การเตรียม

ความพร้อม การวางแผน การปฏิบัติ การประเมินผล และขั้นตอนของการดำเนินงาน ซึ่งจะแตกต่างกันตามขั้นตอนของแต่ละบริบทการนำไปใช้ ผู้วิจัยมีความสนใจในการปรับรูปแบบเพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันการศึกษา วิทยาเขตยะลา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพประกอบ 2

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงาน (project based learning)

ขั้นที่ 1 การเรียนรู้ (learning) ผู้วิจัยและผู้เรียนร่วมกันเสนอขอบเขตของหัวข้อโครงงานที่สอดคล้องกับบริบทผู้เรียนและหลักสูตรพลศึกษา ตลอดจนที่มีความสนใจร่วมกันด้วยการศึกษา ค้นคว้า หาข้อมูล แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน

ขั้นที่ 2 การวางแผน (planning) ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการดำเนินโครงงาน โดยการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามกระบวนการดำเนินโครงงาน นำเสนอหน้าชั้นเรียนและอภิปรายร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 3 การลงมือทำ (doing) ผู้เรียนลงมือดำเนินงานโครงงานตามแผนที่วางไว้ เช่น การติดต่อประสานงาน การฝึกซ้อม การประชาสัมพันธ์ และการสรุปผลการดำเนินงาน เป็นต้น โดยปฏิบัติ

ตามบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ในระหว่างการดำเนินการผู้สอนให้คำปรึกษาหรือร่วมแก้ปัญหาไปพร้อม ๆ กับผู้เรียน

ขั้นที่ 4 การนำเสนอ (presentation) ผู้เรียนนำเสนอผลการดำเนินโครงงานของตนเองเป็นภาษาอังกฤษ โดยการจัดทำสื่อพาวเวอร์พอยท์ นวัตกรรมหรือสื่อวีดิทัศน์ โดยมีอาจารย์ เพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อนต่างชั้นปี เข้าร่วมรับฟังการนำเสนอ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ ทั้งหมดที่ได้จากการทำโครงงานร่วมกัน ตลอดจนมีการประเมินโครงงานจากผู้เข้าร่วมกิจกรรมประกอบด้วย ผู้เรียนประเมินตนเอง ประเมินซึ่งกันและกัน ประเมินจากผู้สอน ทั้งนี้ การประเมินโดยผู้สอนหลายคนจะเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์และทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูด้วยกันอีกด้วย

ขั้นที่ 5 การทบทวน (review) ผู้เรียน แต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการดำเนินโครงการ โดยเสนอแนะปัญหา อุปสรรค ข้อดีและข้อเสีย ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนรู้ตามกระบวนการสอนแบบโครงการทั้ง 5 ขั้นตอน ผู้วิจัยมีความสนใจการพัฒนาความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงการตามกระบวนการทั้ง 5 ขั้นตอน มาใช้ในการออกแบบกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ ควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถคิดวิเคราะห์เป็น แก้ไขปัญหาได้ รู้จักการวางแผน เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นและสามารถสื่อสารได้

3. ทักษะการพูด

การพูดถือเป็นการแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้ฟังและผู้พูด เป็นการทำให้ผู้ฟังเข้าใจในสิ่งที่พูด และในการพูดสื่อสารที่ดี ผู้พูดจะต้องใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องเหมาะสมกับผู้ฟังและมีความเข้าใจในการใช้ภาษาร่วมด้วยเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพูด ทั้งการพูดเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญที่จำเป็นในการสื่อสารเพื่อแสดงความคิด ความรู้สึกและแสดงจุดมุ่งหมายของการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับ Domesrifa (2008) และ Jaikasa (2012) กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะพื้นฐาน ในการรับข้อมูลการถ่ายทอดและแสดงออกทางความคิด โดยใช้คำพูดสื่อสารออกมาตามความเข้าใจให้ผู้ฟังได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของผู้พูด การพูดเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถทางด้านภาษาหลายด้านประกอบกันเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจ โดยจะต้องถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดออกมาเป็นคำพูดเพื่อให้ผู้ฟังสามารถฟังเข้าใจ โดยผู้พูดต้องเลือกใช้และแสดงท่าทางประกอบการพูดที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจตามระดับความสามารถในการพูดของผู้พูดและผู้ฟัง การพูดเป็นการสื่อความหมายแบบหนึ่งที่เรียกว่า Oral Communication เป็นการสื่อความหมายโดยใช้ภาษา เสียง กริยา ท่าทางต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกของผู้พูดให้แก่ผู้ฟังเพื่อให้ได้ความมุ่งหมายของผู้พูด และการพูดเป็นพฤติกรรมการสื่อสารด้วยการใช้ภาษาที่ควบคู่ไปกับ

การฟัง กล่าวคือ เมื่อมีผู้พูดก็ต้องมีผู้ฟังจึงจะเกิดความสมบูรณ์ จะขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ การพูดคือ การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยา ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความรู้สึกและความต้องการของผู้พูด ให้ผู้ฟังรับรู้และเกิดการตอบสนอง และ Jaikasa (2012) ได้สรุปการสอนพูดมีหลายวิธี แต่วิธีที่ได้รับความนิยมและใช้กันมากนั้นประกอบด้วย 3 วิธี ได้แก่ วิธีธรรมชาติ คือ การสอนพูดที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดบทเรียนให้สอดคล้องกับบุคลิกและสนใจของผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนเรียนรู้ โดยอาศัยประสบการณ์ตรงและสอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมจริง ๆ ของผู้เรียน วิธีสังเคราะห์ การสอนพูดวิธีนี้เน้นการออกเสียงเป็นคำ ๆ และเป็นคำที่มีความหมายแต่ไม่เน้นเกี่ยวกับการวางตำแหน่งของอวัยวะในการพูด การสอนจะเริ่มต้นด้วยการฝึกหายใจ การเปล่งเสียง ติดตามด้วยการสอนเป็นคำ ๆ ซึ่งอาจจะเป็นชื่อบุคคล สิ่งของ คำกริยา ชื่อสี ชื่อสถานที่ต่าง ๆ และวิธีวิเคราะห์วิธีนี้เน้นเกี่ยวกับการวางตำแหน่งของอวัยวะในการพูดที่ถูกต้องโดยมีความเชื่อว่าการพูดจะชัดหรือไม่ขึ้นอยู่กับ การเปล่งเสียง ซึ่งการเปล่งเสียงที่ถูกต้องต้องอาศัยการวางอวัยวะในการพูดที่ถูกต้อง เมื่อได้วางอวัยวะในการพูดได้ถูกต้องแล้วก็จะสามารถพูดได้ชัดในโอกาสต่อไป การนำกระบวนการของรูปแบบการพัฒนาขีดความสามารถผู้เรียนเพื่อใช้กับกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษ (Newman, 2008)

สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนทักษะการพูดแบบต่าง ๆ ข้างต้น ซึ่งประกอบด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) การสอนภาษาต่างประเทศได้ยึดแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะไปพร้อม ๆ กัน อีกทั้งยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง ในกิจกรรมที่เรียนอยู่ การสอนทักษะการพูดตามกระบวนการทั้ง 5 ของรูปแบบการพัฒนาขีดความสามารถของผู้เรียนที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการฟังและการพูดเนื่องจากกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และช่วยให้การเรียน

ภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความเข้าใจในเนื้อหาสาระจากการนำเสนอโครงการของตน

นิยามศัพท์

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ โมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ Panich (2012) และ Yohla (2014) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปนิยามศัพท์ในงานวิจัยได้ ดังนี้

1. กระบวนการสอนแบบโครงงาน (project based learning) หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เกิดจากการบูรณาการขั้นตอนการสอนตามแนวคิดของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ดุษฎี โยเหลา และ วิจารณ์ พานิช เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

1.1 การเรียนรู้ ผู้เรียนร่วมกันเสนอขอบเขตของหัวข้อโครงงานที่สอดคล้องกับบริบทผู้เรียนและหลักสูตรพลศึกษา ตลอดจนที่มีความสนใจร่วมกันด้วยการศึกษา ค้นคว้า หาข้อมูล แสดงความคิดเห็นและอภิปรายร่วมกัน

1.2 การวางแผน ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการดำเนินโครงการ โดยการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบตามกระบวนการดำเนินโครงงานนำเสนอหน้าชั้นเรียนและอภิปรายร่วมกัน

1.3 การลงมือทำ ผู้เรียนลงมือดำเนินงานโครงงานตามแผนที่วางไว้

1.4 การนำเสนอ ผู้เรียนนำเสนอผลการดำเนินโครงงานของตนเองเป็นภาษาอังกฤษ โดยการจัดทำสื่อบรรยายหรือวีดิทัศน์ ต่อสาธารณชน

1.5 การทบทวน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็นในการดำเนินโครงงาน โดยเสนอแนะปัญหา อุปสรรค ข้อดีและข้อเสีย

ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนรู้ตามกระบวนการสอนแบบโครงงานทั้ง 5 ขั้นตอน

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง ผลที่เกิดจากการพัฒนาทักษะการพูดที่เกิดจากการใช้กระบวนการสอนแบบโครงงาน 5 ขั้นตอน โดยวัดจากเกณฑ์การประเมินการพูดแบบรูบริก (rubric score) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมุ่งเน้นให้นักศึกษาบรรลุเป้าหมาย 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ความถูกต้อง (accuracy) หมายถึง ใช้คำศัพท์ สำนวน โครงสร้างประโยคและออกเสียงถูกต้องเหมาะสมเป็นที่เข้าใจโดยตลอด

2.2 ความคล่องแคล่ว (fluency) หมายถึง พูดได้อย่างต่อเนื่องและถูกต้องเป็นธรรมชาติ มีการหยุดเว้นช่วงการฟังเหมาะสม

2.3 การใช้ท่าทางประกอบ (body language) หมายถึง ใช้ท่าทางประกอบการพูดได้อย่างเหมาะสม สามารถสื่อสารได้ชัดเจน

วิธีการศึกษา

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการสำหรับวิชาชีพพลศึกษา ภาคปลายปีการศึกษา 2561 ประกอบด้วย 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษาและสาขาวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ รวมจำนวน 102 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling technique) จำนวน 2 กลุ่มเรียน จำแนกเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 23 คน และ กลุ่มควบคุมจำนวน 19 คน รวม 42 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 และพบว่าทั้ง 2 กลุ่มเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนไม่แตกต่างกัน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอนคือ กระบวนการสอนแบบโครงงาน และวิธีสอนแบบปกติ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนโดยใช้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ความมุ่งหมายของบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) แนวคิดและทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องของกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ โมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ Panich (2012) และ Yohla (2014) และคำอธิบายรายวิชา มศ 052048 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการสำหรับวิชาชีพพลศึกษา เพื่อทำการวิเคราะห์เนื้อหาและกำหนดจำนวนคาบให้สอดคล้องกับระยะเวลาที่ทำการสอนใน 1 ภาคเรียน จำนวน 15 สัปดาห์ ประกอบด้วย 6 หน่วยการเรียนรู้ คือ

1.1 Find & Share ศึกษาเรียนรู้สู่การระดมความคิด

1.2 Show and Share Physical Education Project นำเสนอและแบ่งปันความรู้ด้านพลศึกษาทักษะการฟังและการจดบันทึก

1.3 Write Project Outline เขียนเค้าโครงโครงงาน และนำเสนอการเขียนและพูดเพื่อการสื่อสาร

1.4 English for Ceremony ฝึกเขียนสคริปต์การเป็นพิธีกร นำเสนอหน้าชั้นเรียน

1.5 Presentation in English เตรียมตัวนำเสนองานเชิงวิชาการ การทำสื่อเสนอโครงงานรูปแบบต่าง ๆ นำเสนอทางวิชาการและวิชาชีพพลศึกษา

1.6 Mind Mapping ระดมความคิดจากการเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน

จากนั้นกำหนดองค์ประกอบของแผนการสอน โดยแต่ละแผนการสอนมีองค์ประกอบย่อยดังนี้ ชื่อแผนการสอน สารสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการสอน การวัดและประเมินผล และสื่อการสอน ซึ่งเขียนแผนตามกระบวนการสอนรูปแบบโครงงาน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ การวางแผน การลงมือทำ

การนำเสนอและการทบทวน จากนั้นนำแผนการสอนที่แล้วเสร็จไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้จำนวน 3 ท่าน ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ 0.70 นำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำแผนการสอนที่ปรับแล้วไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 1 ครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขด้านการใช้ภาษา และระยะเวลาที่เหมาะสมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้จริง

2. แผนการสอนแบบปกติ โดยศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา (ฉบับหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ประกอบกับคำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาการสำหรับวิชาชีพพลศึกษาเพื่อกำหนดรายละเอียด เนื้อหา และกิจกรรม วิเคราะห์เนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระยะ จำนวน 15 สัปดาห์ และสอดคล้องกับกระบวนการสอนแบบปกติ 3 ขั้นตอน คือ ชี้นำเข้าสู่ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ และขั้นสรุปดำเนินการเขียนแผนการสอนแบบปกติตามคำอธิบายรายวิชา โดยเนื้อหาแต่ละส่วนประกอบด้วย ทักษะการฟังและการจดบันทึก การเขียนและการพูดเพื่อสื่อสาร และนำเสนอทางวิชาการและวิชาชีพพลศึกษา กลวิธีการอ่านและไวยากรณ์ นำแผนการสอนที่แล้วเสร็จไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของกิจกรรมและเวลาที่ใช้ ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ 0.80 จากนั้นนำไปปรับปรุงแก้ไข นำแผนการสอนที่ได้รับการตรวจสอบและแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำแผนการสอนไปใช้สอนจริงกับกลุ่มตัวอย่าง

3. การสร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ศึกษาหลักการวัดผลและการประเมินผลจากหนังสือและเอกสารประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สร้างแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยกระบวนการสอนแบบโครงงาน กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยกระบวนการสอนแบบโครงงาน นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กระบวนการ

สอนแบบโครงงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรง จำนวน 3 ท่าน ผลการ ประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับ 0.85 จากนั้น นำแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้ กระบวนการสอนแบบโครงงานไปใช้ในการประเมิน กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

1. *ก่อนการทดลอง* ผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์ กิจกรรมและรายละเอียดขั้นตอนเกี่ยวกับการใช้ กระบวนการสอนแบบโครงงาน เพื่อให้ผู้เรียนมี ความรู้ความเข้าใจกระบวนการจัดการเรียนการสอน แบบโครงงานในการพัฒนาทักษะการพูดภาษา อังกฤษ ผู้วิจัยทำการประเมินทักษะการพูดภาษา อังกฤษทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยแบบ ประเมินทักษะการพูดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการ ตั้งคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สอบถามข้อมูลส่วนตัว กิจกรรมยามว่าง และด้าน อื่นๆ โดยจัดเป็นแบบทดสอบสัมภาษณ์ (interview) ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล ในประเด็นที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น 15 ข้อ คะแนนเต็ม 15 คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ คนละ 10 นาที และจดบันทึก คะแนนไว้

2. *ดำเนินการทดลอง* ผู้วิจัยใช้แผนการสอน ที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยตนเอง ทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง ใช้แผนการสอนตาม กระบวนการสอนแบบโครงงาน ประกอบด้วย กระบวนการเตรียมความพร้อม การวางแผน การ ปฏิบัติ การประเมินผล การนำเสนอ และการ ทบทวน ส่วนอีกกลุ่มเป็นกลุ่มควบคุม ซึ่งผู้วิจัย ได้ใช้แผนการสอนตามวิธีการสอนแบบปกติ

3. *การดำเนินการหลังการทดลอง* เมื่อ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนครบตามแผนการสอนที่ กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยได้ประเมินทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยประเมินทักษะ 3 ด้าน ได้แก่ ความถูกต้อง (accuracy) ความคล่องแคล่ว (fluency) และการใช้ท่าทางประกอบ (body language) โดย เกณฑ์ทั้ง 3 มีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบ ออกเป็น 5 ระดับ จากการมอบหมายให้นักศึกษา ดำเนินการจัดทำโครงงานผลิตนวัตกรรมและ นำเสนอผลงานในวันภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบประเมิน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประเมินในขั้นตอนการนำเสนอ ผลงานทั้งกลุ่มทดลองและควบคุม

การวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาความสามารถทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ โดยการบูรณาการกระบวนการสอน แบบโครงงาน ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการ วิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การเปรียบเทียบ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม ทำการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent samples และเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษา อังกฤษของกลุ่มทดลอง โดยวิธีการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ ใช้สถิติทดสอบ One simple T-test

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูด ภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการ สอนแบบโครงงาน และวิธีการสอนแบบปกติ ดังตาราง 1

ตาราง 1

ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน และวิธีการสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	s.d.	t-	p
กลุ่มทดลอง	23	11.21	2.41	3.10	.007*
กลุ่มควบคุม	19	9.31	1.24	3.28	

*p < .01

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน สูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นเพราะผู้สอนได้นำกระบวนการสอนแบบโครงงาน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การเรียนรู้ การวางแผน การลงมือทำ การนำเสนอ และการทบทวนควบคู่กับการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้

สามารถคิดวิเคราะห์เป็น แก้ไขปัญหาได้ ซึ่งทักษะเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการดำเนินชีวิตในอนาคต

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน ดังตาราง 2

ตาราง 2

ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	s.d.	t-	p
ก่อนเรียน	23	7.73	1.86		
หลังเรียน	23	11.21	2.41	14.34	.000*

*p < .05

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งพบว่าได้มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนรู้แบบโครงงานด้วย โดยให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลสารสนเทศจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ซึ่งมีความสำคัญในการเรียนการสอนแบบโครงงาน ยังช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยฝึกฝนทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเรียนรู้ร่วมกัน และสามารถออกแบบการเรียนการ

สอนโดยนำเครื่องมือโซเชียลมีเดียเข้ามาร่วมในแต่ละขั้นตอนของการเรียนการสอนแบบโครงงาน เพื่อช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 65 ดังตาราง 3

ตาราง 3

ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65

การทดสอบ	n	$\bar{x}$	s.d.	t-
หลังเรียน	23	7.73	1.86	5.17

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ซึ่งพบว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดประสบการณ์ พร้อม ๆ กับการได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในขั้นตอนการนำเสนอแผนการดำเนินงานและผลจากการจัดทำโครงงาน

อภิปรายผล

การบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ และสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยตามข้อค้นพบโดยเรียงลำดับปัจจัย ดังนี้

1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานและวิธีการสอนแบบปกติ โดยทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาใช้กระบวนการเรียนรู้แบบโครงงาน โดยใช้กระบวนการเรียนตามกระบวนการสอนแบบโครงงานทั้ง 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การเรียนรู้ การวางแผน การลงมือทำ การนำเสนอ และการทบทวน ซึ่งผู้สอนได้ประยุกต์จากกระบวนการสอนแบบโครงงานตามโมเดลจักรยานแห่งการเรียนรู้แบบ PBL ของ Panich (2012) ทำให้นักศึกษาสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ควบคู่กับการพัฒนา

ศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถคิดวิเคราะห์เป็น แก้ไขปัญหาได้ ซึ่งทักษะเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญและจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการดำเนินชีวิตในอนาคต ในการดำเนินกิจกรรมโครงงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Oleg and Mohamed (2016) ได้ศึกษาการนำแนวทางการจัดการความรู้แบบปรับตัว (adaptive knowledge management: AKM) ด้วยการเรียนรู้ในโครงงาน (PBL) โดยศึกษาแนวทางที่ใช้สำหรับการพัฒนากระบวนการ AKM ของ PBL แนวทางนี้นำไปสู่การพัฒนาทักษะความรู้ ทักษะการทำงานร่วมกัน และความรับผิดชอบของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ นำกระบวนการปรับตัวเพื่อจัดการความรู้หาสมดุลระหว่างการเรียนรู้ส่วนบุคคลและการทำงานร่วมกัน การส่งเสริมการแบ่งปันความรู้ระหว่างนักเรียนผ่านปฏิสัมพันธ์ในระหว่างโครงการทำงานร่วมกัน

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงาน พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้กระบวนการสอนแบบโครงงานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้วิจัยได้มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนรู้แบบโครงงาน มอบหมายให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลสารสนเทศจากเว็บไซต์ หรือที่จาก “โซเชียลมีเดีย (social media)” เช่น wiki, blog, google, app, youtube, facebook เป็นต้น ซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการเรียนการสอนแบบโครงงาน เพราะทำให้นักศึกษาได้หาแหล่งข้อมูลสารสนเทศ ทั้งยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ช่วยฝึกฝนทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเรียนรู้ร่วมกัน ทำงานได้จากทุกที่ทุกเวลาและสามารถแบ่งปันความรู้และผลงานไปได้ทั่วโลกอีกด้วย และเพื่อช่วย

พัฒนาทักษะที่จำเป็นในการเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน ดังงานวิจัยของ Panich (2012) และ Chalarak (2015) กล่าวว่าจัดการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นให้ทั้งผู้เรียนและครูก้าวเข้าสู่การเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ผู้ที่ต้องพัฒนาไม่ใช่เพียงผู้เรียนเท่านั้นแต่รวมไปถึงผู้สอนด้วยที่ต้องปรับบทบาทเป็นครูในศตวรรษที่ 21 ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติเรียนรู้จากชีวิตจริงรวมไปถึงสร้างความรู้ขึ้นใช้เองและส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความรู้ขึ้นใช้เองเช่นกัน ครูต้องพัฒนาและปรับเปลี่ยนบทบาทจากครู (teacher) เป็นครูฝึก (coach) อำนาจความสะดวกในการเรียนเปลี่ยนห้องเรียน (classroom) เป็นห้องทำงาน (studio) ส่วนใหญ่ผู้เรียนจะร่วมทำงานกันเป็นกลุ่ม ครูมีหน้าที่สร้างแรงบันดาลใจ สร้างความท้าทาย ความสนุก และการออกแบบการเรียนรู้เพื่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

3. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 จากผลการวิจัย พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 เพราะรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงาน เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดประสบการณ์พร้อมๆ กับการได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในขั้นตอนการนำเสนอแผนการดำเนินงานและผลจากการจัดทำโครงงาน เช่นเดียวกับงานของ Zohreh and Randall (2013) กล่าวว่า นักการศึกษาหลายคนกำลังมองหาการเรียนรู้แบบโครงงาน (Project Based Learning - PBL) เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจการเรียนรู้ได้ดีขึ้น การเรียนการสอนด้วยโครงงานนั้นเป็นวิธีที่ยอดเยี่ยมในการช่วยสร้างความรู้ในหลักสูตรสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ เนื่องจากวิธีการเรียนรู้เช่นนี้เปิดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญมากขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Domesrifa (2008) ที่ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดไว้ เช่น การจัดกิจกรรมแบบเดี่ยว (individual work) ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา การจัดกิจกรรมแบบคู่ (pair work) ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลการสืบค้น การฝึกทักษะที่ฟังด้วยภาษาอังกฤษ การจัดกิจกรรม

กลุ่มใหญ่ (group work) ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและตัดสินใจร่วมกันในทุก ๆ ขั้นตอนของกระบวนการสอนแบบโครงงาน และ การจัดกิจกรรมแบบร่วมกันทั้งชั้น (class work) เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้พัฒนาและแสดงศักยภาพตนเองต่อสาธารณชนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การสอนตามกระบวนการโครงงานนั้นมีความใกล้เคียงกับกระบวนการของรูปแบบการพัฒนาขีดความสามารถผู้เรียน (talent unlimited) เพื่อใช้กับกิจกรรมการสอนการพูดภาษาอังกฤษ

จากข้อมูลสรุปได้ว่า การนำรูปแบบกระบวนการสอนแบบโครงงาน ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้ดี เพราะนักศึกษาได้มีการศึกษาโดยใช้รูปแบบ 5 ขั้นตอนของกระบวนการสอนแบบโครงงาน ได้แก่ การเรียนรู้ การวางแผน การลงมือทำ การนำเสนอ และการทบทวน ทำให้ได้ลงมือปฏิบัติจริง และทำให้สามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่จำเป็นในการเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน และมีความสำคัญจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อฝึกประสบการณ์วิชาชีพหรือการดำเนินชีวิตในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยจำแนกข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ออกเป็นสองประเด็น ดังนี้

1.1 ด้านวิชาการ แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยกระบวนการสอนแบบโครงงานที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้นทั้ง 5 ขั้นตอน และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถนำกระบวนการและกิจกรรมของกระบวนการสอนแบบโครงงาน มาประยุกต์และบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเชิงวิชาชีพ สำหรับวิชาชีพพลศึกษาหรือการบูรณาการจัดการเรียนการสอนร่วมกับรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป

1.2 ด้านสังคม ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการ แนวทางและฝึกทักษะต่าง ๆ ที่มีความสำคัญและจำเป็นในการทำงานผ่านกระบวนการ

ของการเรียนรู้แบบโครงงานซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การปฏิบัติงานในองค์กร หรือในการประกอบอาชีพต่อไป และผู้เรียนได้เรียนรู้และมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การทำงานเป็นทีม การคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหาตลอดจนทักษะการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นทักษะขั้นพื้นฐานของบัณฑิตที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผู้สอนที่นำกระบวนการสอนแบบโครงงาน เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ ควรเพิ่มเติมกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดมากยิ่งขึ้น เช่น เมื่อดำเนินกิจกรรมกลุ่มภายในชั้นเรียน ควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มตนเอง กลุ่มอื่น และผู้สอน

2.2 ยกตัวอย่างรูปแบบโครงงานและนวัตกรรมทางพลศึกษาและสาขาอื่น ๆ ให้กับนักศึกษาเข้าใจชัดเจนมากขึ้น ก่อนนำเข้าสู่กระบวนการโครงงาน

2.3 มุ่งเน้นความหลากหลายของกิจกรรมด้านทักษะวิชาชีพและทักษะภาษาอังกฤษตามความถนัด หรือความสนใจในการดำเนินโครงงานของผู้เรียน

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหาร มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา และคณะศิลปศาสตร์ที่สนับสนุนส่งเสริม และอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิประกอบด้วย ที่ปรึกษางานวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมโภชน์ พนาวาส ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัยทั้ง 3 ท่าน คือ ดร.พัชรี ศิลารัตน์ อาจารย์ปิยะมาศ กิ่งน้ำผ่า และอาจารย์ธีรดา ศิริภิรมย์ ตลอดจนคณะกรรมการประเมินความก้าวหน้าของรายงานการวิจัยภายใน และเพื่อนร่วมงานทุกท่านที่เสนอแนะแนวทางช่วยเหลือและส่งเสริมในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- Bender, W. N. (2012). *Project-Based Learning : Differentiating Instruction for the 21st Century*. California: CORWIN A SAGE Company.
- Chantakut, J. (2014). *Importance of English*. <https://sites.google.com/site/krujitpisut/khwam-sakhay-khxng-phasa-xangkvs>
- Chalarak, N. (2015). The role of teachers and teaching in the 21st century. The Teacher's Role and Instruction in The 21st Century. *Journal of the Far Eastern University*, 9(1).
- Dejakup, P. (2013). *Teaching Thinking through Integrated Teaching and Learning Project Century skills 21*. 3rd edition. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Domesrifa, K. (2008). *A study of the use of speaking activities for communication in the development of English speaking ability of mathayom suksa 1 students*. Department. of Teaching English as a Foreign Language Srinakharinwirot University.
- Jaikasa, N. (2012). *Development of speaking ability on various occasions using role-based teaching*. Hypothetical speaking art of vocational certificate students National Academic Conference Nakhon Pathom Rajabhat University.
- Lardizabal, Amparo S. and others. (1970). *Methods and Principles of Teaching*. Quezon City: A Lemer – Phoenix.
- McDonnell, K. (2007). *Can 40 seconds of compassion reduce patient anxiety*. *Journal of Clinical Oncology*, 17(1), 371.

- Naisbitt, John. (2014). *Megatrends: Ten new directions transforming our lives*. Warner Books/ Warner Communications Company.
- Newman, J. L. (2008). Talents are unlimited: It's time to teach thinking skills again. *Summer 2008*. 31(3), 34 – 44.
- Ornstein and Hunkins. (1988). *Curriculum: Foundation, Principles and Issue 2th*. Boston : Allyn and Bacon, 1993.
- Oleg, T. & Mohamed K. (2016). Adaptive Knowledge Management of Project-based Learning. *Journal of Education and Training Studies*, 4(6),137–144.
- Panich, V. (2012). *Learning management in the 21st century*. Teaching in the 21st century. Bangkok.
- Plailek, T. (2011). *The development of English final consonant skills of students Grade 6*. The Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University Bangkok: Rajabhat University Suan Sunandha.
- Phan, L.H. (2013). *The English language in the 'Asian century'*: University World News Publication.
- Randall, C. M. (1987). Job Satisfaction of Chief Administrative Officers of Teacher Education Programs. *Dissertation Abstracts International*. 48(1) : 21-A.
- Simpson, M. R. (2011). Engagement at Work: A Review of the Literature. *International Journal of Nursing Studies*. 46, 1012-1024.
- Sombatyanuchit.A. (2009). *The use of local content in cooperative learning to promote competency Speaking and reading English in advanced students*. Master's thesis Chiang Mai University.
- Songkram.N. (2011). *Development of project-based learning model and collaborative learning for knowledge building Is an innovation for students Bachelor of Education in Public Higher Education Institutions Project research report Create innovative knowledge for students*. Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage.
- Strobel J, Barneveld AV. (2009). When is PBL more effective? A meta-synthesis of meta-analyses comparing PBL to conventional classrooms. *IJPBL 2009*, 3,44-58.
- Yohlao.D. (2014). *A Study of PBL Learning Management from the Knowledge Construction Project for Building 21st Century Skills for Children and Youth: Based on the school's successful experience*. Thailand. Bangkok: Thippayawut Ltd., Part.
- Zohreh Eslamin and Randall Garver. (2013). *English Language learning and project Based - learning*. <https://brill.com/view/book/edcoll/9789462091436/BP000014.xml#paywall-content> Yiyin